

ดวงแก้ว
ของศักดิ์สิทธิ์สำหรับผู้มีบุญ

(เรียบเรียงจากโอวาทคุณครูไม่ใหญ่)

ดวงแก้วเป็น ๑ ในรัตนะ ๗ ที่เป็นของคู่บุญของพระเจ้าจักรพรรดิ และผู้มีบุญเท่านั้น ดังนั้นผู้ที่ได้ครอบครองดวงแก้วจึงเหมือนมีสมบัติ จักรพรรดิติดตัวเลยทีเดียว

รัตนะทั้ง ๗ ของพระเจ้าจักรพรรดิประกอบด้วยจักรแก้ว ขุนพลแก้ว ขุนคลังแก้ว นางแก้ว ช้างแก้ว ม้าแก้ว และดวงแก้วมณี แก้วทั้ง ๗ อย่างนี้ จะช่วยให้พระเจ้าจักรพรรดิมีความสุข มีอำนาจ และสามารถปกครองไปได้ถึงทวีปทั้ง ๔ อันได้แก่ อุตตรกุรุทวีป ปุพพิเทหทวีป ชมพูทวีป อปรโคยานทวีป

ดวงแก้วมณีของพระเจ้าจักรพรรดิเป็นดวงแก้วที่มีอำนาจมาก สันฐานกลมรอบตัว มีรัศมีสว่างทั้งกลางวันและกลางคืน ไปไหนมาไหนได้ ใช้ส่องดูภพภูมิต่าง ๆ ได้ ดูที่ลับที่แจ้งได้ บันดาลให้พืชพันธุ์ธัญญาหาร และเครื่องบริโภคนกคูปโภคบังเกิดขึ้นได้ และสามารถเลี้ยงมนุษย์ทั้งโลกได้ ฯลฯ

นอกจากพระเจ้าจักรพรรดิผู้ปกครองทวีปทั้ง ๔ แล้ว ผู้มีบุญทั่วไปก็นิยมมีดวงแก้วไว้ประจำตัวหรือประจำบ้านเช่นกัน อย่างเช่นในประเทศญี่ปุ่น เวลาทำพิธีสถาปนาจักรพรรดิองค์ใหม่ จะต้องมีการมอบดวงแก้วดวงโตขนาดส้มโอเสียก่อน มิฉะนั้นการสถาปนาเป็นจักรพรรดิก็จะไม่สมบูรณ์ ประเพณีนี้สืบทอดมานานนับพันปีแล้ว

แม้บริษัทใหญ่ ๆ ในประเทศญี่ปุ่นก็มีดวงแก้วดวงใหญ่เอาไว้เป็นเครื่องตั้งดูโชคทรัพย์สมบัติ หรือบันดาลความสำเร็จให้เกิดขึ้น แม้แต่ใครจะสร้างบ้านสร้างเรือนก็จะเอาดวงแก้วบรรจุไว้ด้วย นอกจากนี้ยังมีหลักฐานบันทึกไว้ว่า พระเจ้าจักรพรรดิจินบางองค์ทรงมีดวงแก้วที่ทำจากควอตซ์ (Quartz) ที่เรียกว่าจุกุเจีย ถึง ๑๕๐ ดวง ทั้ง ๆ ที่สมัยก่อนดวงแก้วเป็นของที่หายากมาก เพราะทรงเชื่อมั่นว่า ถ้ามีดวงแก้วแล้วบ้านเมืองจะอยู่เย็นเป็นสุข พืชพันธุ์ธัญญาหารจะอุดมสมบูรณ์ เศรษฐกิจ

จะมั่งคั่ง มนุษย์จะร่ำรวย ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ และจะมีศีลมีธรรม
อันดีงาม รวมทั้งจะมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน

พระเดชพระคุณพระมงคลเทพมุนี (สด จนทสโร) หลวงปู่
วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ท่านก็มีดวงแก้วไว้สำหรับทำวิชา ท่านรักและ
หวงแหนดวงแก้วมาก และเคยอุปมาไว้ว่า ดวงแก้วดวงหนึ่งที่ฝึกฝนซ่อน
วิชาธรรมกายได้แล้ว ในนั้นมีจักรพรรดิ มีกายสิทธิ์ ที่มีคุณค่ามากกว่า
ประเทศทั้งประเทศทีเดียว

หลวงปู่ท่านเห็นอานุภาพอันยิ่งใหญ่ของแก้วจักรพรรดิ ท่าน
ทำวิชาเข้าไปค้นพบเรื่องราวของพระเจ้าจักรพรรดิที่ปกครองทวีปทั้ง ๔
ซึ่งตรงกับที่บันทึกไว้ในพระไตรปิฎก ท่านพบว่า มนุษย์ในยุคนั้นดำรง
ชีวิตอยู่ได้เพราะดวงแก้วของพระเจ้าจักรพรรดิบันดาลของกินของใช้ให้
มนุษย์ไม่ต้องทำมาหากิน ในแต่ละวันได้แต่บำเพ็ญศีล ทำภาวนา ทำใจ
หยุดใจนิ่ง ไม่มีการเบียดเบียนกันเลย หลวงปู่ท่านทำวิชาค้นต่อไปก็พบ
ว่า ดวงแก้วที่เป็นของพระเจ้าจักรพรรดิยังคงอยู่ในดิน ไม่ได้สูญหายไปไหน
เพราะของพวกนี้พอหมดความจำเป็นที่จะใช้ หรือหมดบุญที่จะใช้
ก็จะอยู่คอยผู้มีบุญต่อไป

ชุดแก้วบรมจักร

ครั้งหนึ่ง หลวงปู่ท่านเห็นด้วยญาณทัสสนะว่ามีดวงแก้ววิเศษ บรมจักรเหมือนดวงแก้วมณีโชติรสของพระเจ้าจักรพรรดิอยู่ใต้แผ่นดิน วัดปากน้ำ ดวงกลมขนาดเท่าลูกทุเรียน ลูกหินหุ้มอยู่ ท่านเห็นว่า ถ้าเอา แก้วดวงนี้ขึ้นมาได้ มนุษย์ทั้งโลกจะอยู่ได้โดยไม่ต้องทำมาหากิน ด้วยอานุภาพแห่งแก้วบรมจักรนี้ ในแต่ละวันจะมีชีวิตอยู่เพื่อทำความดี เท่านั้น ท่านคิดว่าถ้าเอาดวงแก้วขึ้นมาได้ก็จะวิเศษมาก ท่านจึงประกอบ วิชชาธรรมกาย เพื่อทำพิธีอัญเชิญดวงแก้วนี้ขึ้นมา ซึ่งตอนนั้นคุณยาย อาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง ยังไปไม่ถึงวัดปากน้ำ

ผู้ที่เล่าเรื่องราวให้ครูไม่ใหญ่ฟัง คือ อดีตเจ้าอาวาสวัดลำพญา ครูไม่ใหญ่พบท่านตอนที่ท่านอายุ ๗๐ กว่าปี ขณะนี้ท่านมรณภาพไปแล้ว ท่านเล่าให้ฟังว่า ท่านมีโอกาสดูเห็นเหตุการณ์ที่หลวงปู่ทำพิธีชุกตวงแก้ว ตอนแรกหลวงปู่ให้เอากลดพระธุดงค์ไปวางเหนือแผ่นดินที่จะชุกตกกลางคืนมีรัศมีของดวงแก้วฉายแสงพุ่งขึ้นมาจากใต้ดินส่องมาถึงกลดนั้น พิธีชุกตวงแก้วทำกันทั้งทางหยาบและละเอียด โดยหลวงปู่สั่งให้ผู้ที่ได้วิชาธรรมกายซึ่งขณะนั้นมีอยู่มากที่ท่านลงมือชุก ในทางหยาบก็ชุกลงไป ในทางละเอียดก็ตั้งขึ้นมา ข้างบนชุกลงไปประมาณ ๑ เมตร ข้างล่างก็ทำวิชาตั้งขึ้นมาจากบริเวณที่อยู่ลึกมาก ๆ ลึกเป็นโยชน์ พอขึ้นมาจะถึงปากหลุมเท่านั้น ก็มีเสียงดังครี๊ดเหมือนมีอะไรเล่นอยู่ใต้ดิน หลวงพ่อวัดลำพญา ขณะนั้นอายุแค่ ๑๒ ปี ผวาเข้ากอดหลวงปู่แล้วสลบไปเพราะความตกใจ ท่านไม่คิดว่าจะมีอะไรเคลื่อนไหวอยู่ใต้ดิน มารู้สึกตัวอีกทีก็ตอนอยู่บนกุฏิหลวงปู่ และได้ยินหลวงปู่พูดว่า “เขาบอกว่าจะให้ แต่พอเอาจริง ๆ ก็ยังไม่ให้”

ในที่สุดครั้งที่ ๓ เมื่อมีผู้ได้ธรรมกายมากขึ้นก็ชุกขึ้นมาได้ เพราะสิ่งเหล่านี้ต้องแย่งกันระหว่างพระกับมาร พญามารเขาก็รู้อยู่ว่า ถ้าเอาดวงแก้วดวงนี้ขึ้นมาได้ มนุษย์จะอยู่เย็นเป็นสุขไม่ต้องทำมาหากิน จะดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยอานุภาพแห่งดวงแก้วนี้ และจะไม่มีเครื่องกังวลใจ ไม่มีพันธนาการของชีวิต เมื่อไม่มีพันธนาการของชีวิต ก็จะคิดมุ่งแสวงหาธรรมะภายใน และจะปฏิบัติธรรมกันไปทั่วโลก เมื่อเข้าถึงพระธรรมกาย ก็จะเกิดธรรมจักขุ เกิดญาณทัสสนะ และจะรู้แจ้งเห็นจริงเกี่ยวกับชีวิตของตนว่ามาจากไหน มาทำไม อะไรคือเป้าหมายปลายทาง แล้วจะเดินตรงไปสู่จุดหมายปลายทางพร้อม ๆ กัน เขาก็จะบังคับบัญชามนุษย์ไม่ได้ จึงกีดกันเต็มที่

ผู้ที่เอาดวงแก้วขึ้นมาได้เป็นอุบาสิกาที่ได้ธรรมกาย เอาผ้าขาวห่อขึ้นมา แล้วเอาไปไว้ในโบสถ์เก่าวัดปากน้ำ บูชาด้วยดอกมะลิได้ ๖ วัน วันที่ ๗ เกิดพยับฝนขึ้นมากอย่างไม่มีปี่มีขลุ่ย พอฟ้าลั่นเปรี้ยะ ดวงแก้วก็หายไปกับสายฟ้า เหลือแต่ผ้าที่ห่อ

หลวงปู่ท่านก็เลยมาพิจารณาว่า “บารมีเรายังอ่อนอยู่ ยังไม่ชนะเขา (มาร) จะต้องลำบากต่อไป” เพราะถ้าดวงแก้วดวงนี้อยู่ ก็จะเลี้ยงมนุษย์ได้ทั้งหมด เหมือนแก้วมณีของพระเจ้าจักรพรรดิ เพราะกลางดวงแก้วดวงนี้มีบรมจักรที่มีอานุภาพมาก นี่เป็นเพราะกระแสบาปของมวลมนุษยชาติยังมากอยู่ ก็เลยยังหนา ปัญญาจึงหายาบ แก้วดวงนี้จึงได้อันตรธานไป จะต้องขยายวิชชาธรรมกายไปให้ได้ทั่วโลก ให้เกิดกระแสอันบริสุทธิ์ขึ้น แก้วจักรพรรดิดวงนี้ถึงจะขึ้นมาดูแลมวลมนุษยชาติไม่ให้ลำบากในการทำมาหากิน

ดอกไม้ที่นิยมนำมาบูชา
ดวงแก้ว คือ ดอกมะลิ

รูปหล่อหลวงปู่
วัดปากน้ำ ภายใน
บรรจุดวงแก้วกายสิทธิ์
ที่มีอานุภาพไม่มีประมาณ

ดวงแก้วทำวิชา

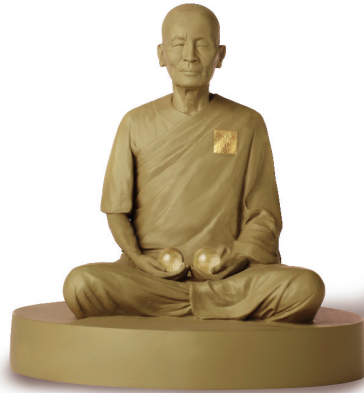
หลังจากนั้น ท่านก็ค้นคว้าและเผยแผ่วิชชาธรรมกายต่อไป และแสวงหาดวงแก้วเอาไว้สำหรับทำวิชา ต่อมาเมื่อมีผู้นำดวงแก้วมาถวายท่าน เป็นแก้วดวงใหญ่ ๓ ดวง แต่ละดวงโตประมาณ ๗ เซนติเมตร ขนาดส้มเขียวหวาน ท่านให้เอาไปใส่ไว้ในตะลุ่มในโรงงานทำวิชา คุณยายเล่าว่า ในดวงแก้วเหล่านั้นมีกายสิทธิ์ที่มีฤทธิ์ มีอานุภาพมาก สามารถพูด

ให้ได้ยินด้วยมนุษยย์ได้ เหมือนเราได้ยินมนุษยย์พูดคุยกัน เวลาถูกระเบิดจะมาลง ดวงแก้วก็จะพูดให้ได้ยิน หลวงปู่ท่านให้พวกทำวิชาถือดวงแก้วนี้ไว้ แล้วก็เอากายละเอียดในดวงแก้วทำวิชาธรรมกายไปสู้รบกับพญามาร คุณยายของเราถือไว้ ๒ ดวง มือซ้ายดวงหนึ่ง มือขวาดวงหนึ่ง แล้วทำวิชาควบคู่กันไปกับดวงแก้ว ท่านถืออยู่อย่างนี้เป็นเวลาหลายปีทุกครั้งที่เข้าไปรับหน้าที่ ท่านฝึกสอนกายสิทธิ์ที่อยู่ในดวงแก้ว จนกระทั่งมีอานุภาพทำตามกันไปเป็นทีมได้ ตั้งแต่ช่วยแก้ไขทุกข์มนุษยย์แก้ไขเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสมัยสงครามโลก และมุ่งไปที่สุดแห่งธรรมตอนนั้นดวงแก้วดวงใหญ่มีอยู่แค่ ๓ ดวง นอกนั้นเป็นดวงเล็ก ๆ สำหรับผู้ทำวิชาปราบมารถือไว้เป็นแนวร่วมสนับสนุน แล้วก็ทำวิชากันไปอย่างมีความสุขสนุกสนานทีเดียว

วันหนึ่งขณะอยู่ในเวรตึก หลวงปู่ท่านได้ยินเสียงดังกรึก ท่านจึงถามว่า “ใครทำดวงแก้วกระทบกัน” คุณยายบอกว่า “ลูกเองเจ้าค่ะ” หลวงปู่ท่านถามว่า “รู้ไหมว่าแก้วดวงหนึ่งมีค่าขนาดไหน ขนาดเอาประเทศมาตีค่าไม่ได้ทีเดียวนะ” หมายถึง เอาทรัพยากรของประเทศไม่ว่าจะเป็นคน สัตว์ สิ่งของ ทั้งที่อยู่บนฟ้า บนดิน ใต้ดิน บนน้ำ ใต้น้ำ ในที่ลับ ที่แจ้ง ที่แห้ง ที่เปียก เอามารวมกันโดยไม่ตกไม่หล่น ก็ไม่เท่ากับกายสิทธิ์ที่อยู่ในดวงแก้ว ที่คุณยายอาจารย์ท่านถือทำวิชาปราบมาร ๑ ดวง เพราะผู้ที่ทำวิชาธรรมกายได้จะควบสิ่งนี้เข้าไปแก้ไขทุกข์ภัยให้มนุษยย์ โดยจะต้องทำงานเคียงบ่าเคียงไหล่กันไป ท่านจึงเตือนว่า “อย่าทำให้ดวงแก้วกระทบกัน” ที่จริงคุณยายท่านก็รู้คุณค่าของดวงแก้ว ท่านทั้งรักและหวงแหน แต่คงเผื่อไปกระทบกันและกระทบเบามาก แต่หลวงปู่ที่อยู่อีกห้องหนึ่งทำไมจึงได้ยินก็ไม่ทราบ

ต่อมาเมื่อหลวงปู่มรณภาพ ศิษยานุศิษย์ได้หล่อรูปยืนของท่านขึ้น และเอาดวงแก้วปราบมารทั้ง ๓ ดวงนี้ บรรจุไว้ในรูปหล่อ ซึ่งปัจจุบัน

ประดิษฐานอยู่ที่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ดวงแก้ว ๓ ดวงนี้ ช่วยตามคนไปเลี้ยงพระวัดปากน้ำได้ทุกวันไม่เคยขาด ทั้ง ๆ ที่มีพระมากที่สุดในประเทศไทย ๕๐๐-๖๐๐ รูป ในสมัยนั้น ไม่มีวัดไหนในประเทศไทยเลี้ยงพระเณรได้อย่างนั้น ถ้าวรรณอุบาสก อุบาสิกาด้วยก็เป็นพัน เหมือนวัดเราในสมัยนี้

จิตใจที่ได้แก้ว

เมื่อย้ายมาอยู่ที่วัดพระธรรมกาย คุณยายก็พยายามแสวงหาดวงแก้วมาติดตัวไว้เพื่อทำวิชา เพราะท่านคุ้นเคย แต่ในสมัยนั้นดวงแก้วหายากมากที่สุด ไม่ง่ายเหมือนสมัยนี้ ครูไม่ใหญ่กับคุณยายตามดวงแก้วมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๗ และมีความคิดว่าต่อไปนี้ ขอให้มียอดดวงแก้วมาก ๆ จึงตั้งฝังไว้ว่า “ขอให้มียอดดวงแก้วของตัวเอง และมีไว้สำหรับเผื่อแผ่แก่ผู้มีบุญที่เขาจะเข้าถึงพระธรรมกายต่อไปในอนาคต” เพราะเราทราบถึงอานุภาพของดวงแก้ว ในขณะที่คนอื่นเขาไม่ทราบ

วันหนึ่ง ครูไม่ใหญ่ได้ดวงแก้วมาดวงหนึ่ง ขนาดเล็กกว่ามะนาว ลูกเล็ก ๆ ราว ๆ ลูกพุทรา ได้จากพี่ที่ครูไม่ใหญ่เคารพนับถือ เป็นดวงแก้วที่สืบทอดมาจากคุณยายทองสุข ท่านมอบให้เพราะเห็นว่าครูไม่ใหญ่

รักธรรมะ รักวิชาธรรมกาย ครูไม่ใหญ่ไปรับมาจากบ้านของท่านที่
ประตุน้ำ รับเสร็จแล้วเดินตัวปลิวเหมือนไม่ติดพื้น ในวันนั้นครูไม่ใหญ่
เข้าใจคำว่า “ดีใจเหมือนได้แก้ว” ว่าเป็นอย่างนี้เอง เพราะครูไม่ใหญ่
รู้คุณภาพของดวงแก้วและปรารถนาอยากจะได้มาก ๆ เพื่อเอามาทำ
วิชา ต่อมาก็มีดวงแก้วมาเรื่อย ๆ มีมากมายทีเดียว มาจากทั่วโลก เป็นไป
ตามผังที่ตั้งเอาไว้ ให้ครูไม่ใหญ่แจกจ่ายให้กับผู้มีบุญทุกคนที่มาร่วมบุญ
กับครูไม่ใหญ่ จะได้มีบุญเข้าถึงวิชาธรรมกาย

**ไม่ใช่ของขลัง
แต่เป็นของศักดิ์สิทธิ์**

เรื่องดวงแก้วเป็นเรื่องที่ไม่ธรรมดาจริง ๆ คุณยายเคยเล่าให้ฟังว่า
มีดวงแก้วอยู่ดวงหนึ่งเป็นของคุณยายทองสุข ลำแดงปิ่น เดิมทีดวงแก้ว
ดวงนี้มีมาตั้งแต่สมัยพระกัศสปสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นดวงแก้วขนาดใหญ่
ที่มีอานุภาพมาก สามารถกลิ้งตัวเองเข้าไปใต้รัตนบัลลังก์เพื่อฟังธรรมได้
ต่อมาเมื่อเขารู้ว่าผู้มีบุญที่จะได้ครอบครองดวงแก้วมาเกิดแล้ว เขาจึงย้าย
มาอยู่ด้วย แต่เนื่องจากไม่สามารถนำพาเอาเรือนเดิมซึ่งมีขนาดใหญ่มา
ด้วยได้ จึงย้ายมาอยู่ในเรือนเล็กแทน ฟังแล้วก็รู้สึกอัศจรรย์ใจว่า
กายสิทธิ์ในดวงแก้วสามารถย้ายเรือนได้

เพราะเหตุที่ดวงแก้วมีความสำคัญและมีอานุภาพมากขนาดนี้ คุณยายท่านจึงชอบใช้ดวงแก้ว ซึ่งต่อมาก็มีคนเอามาถวายท่านเรื่อย ๆ ท่านบอกว่า “บางดวงก็มีตัว บางดวงไม่มีตัว บางดวงตัวอ่อน บางดวงตัวแก่” ความอ่อนความแก่ในที่นี้ หมายถึง บุญบารมีของกายสิทธิ์ที่นิ่งสมาธิอยู่ในดวงแก้ว โดยมีดวงแก้วเป็นเรือน ถ้าตัวยิ่งแก่ บารมียิ่งมาก ก็ยิ่งสว่าง สุกสดใส ยิ่งสวย ยิ่งมีฤทธิ์มีอานุภาพมาก ตัวอ่อนก็หย่อนลงมา ส่วนดวงแก้วที่ไม่มีตัว ก็ต้องไปอัญเชิญมาใส่ ดวงแก้วที่คุณยายได้มาเมื่อตอนแรกไม่ค่อยใส แต่หลายเดือนผ่านไป พอแกะห่อผ้าออกดู น่าอัศจรรย์ใจว่า ดวงแก้วกลับใสขึ้น และไม่ใช่ความใสแบบด้าน ๆ อย่างแก้วเจียรไนธรรมดา แต่เป็นความผ่องใสเหมือนนวลผั่งกะน้ำหรือนวลมะม่วง ดวงแก้วจะเปล่งประกาย มีเสน่ห์ มีพลังแผ่ออกมา เป็นเพราะคุณยายท่านนำมากลั่นแก้และฝึกงานด้วยอานุภาพพระธรรมกาย

ดวงแก้วเหล่านี้ คุณยายเก็บเอาไว้ใช้งานในเวลาประกอบพิธีกรรมกาย ไม่ได้ใช้เป็นของขลังแต่อย่างใด ท่านเอามาใช้งาน มาฝึกสอน ท่านบอกว่า “เราทำอะไรให้เขาทำอย่างนั้น แต่ก่อนอื่นจะต้องเอามาสะสางธาตุธรรม ชำระให้สะอาดเสียก่อน” ตอนนั้นครูไม่ใหญ่ฟังไม่รู้เรื่อง แต่ก็ชอบฟัง ท่านยังบอกอีกว่า “ดวงแก้วทำได้ทุกอย่าง” เช่น ช่วยแก้ไขทุกข์ภัยมนุษย์ เขามาขอให้ช่วยอะไรก็ช่วยแก้ไขให้ นอกจากด้วยอานุภาพแห่งพระธรรมกายแล้ว ก็ใช้กายสิทธิ์ในดวงแก้วไปแก้ไข บางทีก็ไปปรับปรุงผลหมากรากไม้ คือ สมมุติมีพืชผลจำนวนมากขึ้นต้น กายสิทธิ์เขาจะพิสดารกายหมื่นกายเข้าไปอยู่ตรงกลาง แล้วปรับปรุงให้เป็นไปตามต้องการ ฝนแล้งก็ไปทำให้ฝนตก ฝนตกจนน้ำท่วมก็ไปแยกแผ่นดิน ตอนสงครามก็ปิดระเบิด กายสิทธิ์เหล่านี้ นอกจากช่วยเหลือแก้ไขทุกข์มนุษย์ทุกอย่างแล้ว ยังมีหน้าที่ตามสมบัติเป็นหลักอีกด้วย

แก้วจากฟ้า ลอยมาหาผู้มีบุญ

คนมีบุญที่ดวงแก้วลอยมาหาเองเลยก็มี ท่านคือ คุณยายเพิ่ม แก้ววิเศษ ด้วยบุญของท่านที่ทำไว้ในปางก่อน วันหนึ่งฝนฟ้าครึ้ม คุณยายเพิ่มกำลังรองน้ำอยู่ที่รางน้ำ อยู่ ๆ ก็มีเสียงฟ้าผ่าเปรี้ยงลงมาที่บ้าน ท่านได้ยินเสียงกลิ่งกรุบ ๆ มาที่รางน้ำฝน แล้วก็จ๋อมลงไปในห้อง ท่านเดินไปดูก็เห็นมีดวงแก้วอยู่ดวงหนึ่ง ทรงยาว ๆ ตรงโคนใส ตรงปลาย ชุ่มน้อย ๆ

น่าแปลกที่แก้วดวงนี้ลอยได้โดยไม่ต้องมีใครจับ ลอยแล้วเปล่งแสงได้ด้วย เวลาคุณยายเพิ่มจะไปไหน ดวงแก้วจะลอยนำหน้าสว่างไปเลย กิตติศัพท์นี้เลื่องลือกันไปทั่ว อยู่มาวันหนึ่งท่านเห็นดวงแก้วสวยดี ก็คิดว่า จะเอาไปทำหัวแหวน จะให้ช่างตัดตรงที่ชุ่ม ๆ ออก แล้วเอาบริเวณที่ใส ๆ มาทำหัวแหวน แต่ช่างเห็นแล้วรู้สึกชอบ อาจเป็นเพราะได้ยิน กิตติศัพท์ด้วยว่า แก้วดวงนี้มากับฟ้า ลอยได้ เปล่งแสงได้ พุดได้ด้วย ช่างก็เลยอยากได้ เวลาคุณยายเพิ่มไปทางก็บ้ายเบี่ยง ไม่ยอมคืนเสียที แต่คุณยายเพิ่มท่านมีวิธีเรียกแก้วกลับมา ปรากฏว่า แก้วที่อยู่ในมือของ ช่างดินพรวดลงมาเป็นแมลงภู่บินหายไปเลย ตกตกคุณยายเพิ่มนอน ตะแคงอยู่ พอพลิกตัวก็ทับดวงแก้วพอดี อ้อ! ดวงแก้วกลับมาแล้ว

ต่อมาท่านไปกราบเรียนเรื่องนี้ให้หลวงปู่ฟัง หลวงปู่ก็เลยขอยืม ดวงแก้วไปทำวิชา และให้ผู้ทำวิชาใส่ใ้ผูกไว้ที่เอว ขณะที่อยู่กับ ผู้ทำวิชา มีครั้งหนึ่งดวงแก้วบอกว่า “เดี๋ยวไปช่วยหลานยายเพิ่มก่อน” แล้วก็แหบหายไป ปรากฏว่า หลานคุณยายเพิ่มถูกนักเลงรุมตีอยู่แถว ๆ กอหญ้า แต่อยู่ ๆ หลานคุณยายเพิ่มก็หายไป นักเลงที่รุมตีหาไม่เจอ ทั้ง ๆ ที่เพิ่งเหยียบกันอยู่หยก ๆ อยู่ ๆ ก็หาไม่เจอ ฝ่ายหลานคุณยายเพิ่ม ก็เห็นเท้าพวกนักเลงเฉียดไปเฉียดมา แต่ไม่รู้ว่าทำไมพวกนั้นมองไม่เห็นตน เรื่องนี้เลื่องลือกันไปทั่ว

ดวงแก้วเป็นของรักของหวง

ผู้มีบุญในกาลก่อนก็มีดวงแก้วเหมือนกัน เช่น โชติกเศรษฐี ท่าน มีดวงแก้วดวงหนึ่งเกิดจากบุญในอดีตชาติที่เคยถวายดวงแก้วแด่ พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่อยู่ของท่านเป็นปราสาทแก้ว ในปราสาท สว่างไสวด้วยดวงแก้ว เหมือนความสว่างของแสงไฟ จะให้สว่างทั่วถึงก็ได้ จะให้สว่างเฉพาะส่วนก็ได้ จะให้สว่างแล้วไม่มีเงาของวัตถุสิ่งของก็ได้ ดวงแก้วดวงนี้นอกจากบันดาลความสว่างไสวไปทั่วทั้งปราสาทแก้วของ ท่านเศรษฐีแล้ว ยังบันดาลความสำเร็จทุกอย่างให้เกิดขึ้น

แม้แต่นาคก็ยังมีดวงแก้วห้อยไว้ที่คอ เรื่องมีอยู่ว่า มีฤๅษีพี่น้อง

ตั้งอาศรมอยู่ริมน้ำ ฤๅษีน้องเจริญเมตตาวิหารธรรมตลอดเวลา กระแสแห่งความเมตตาแผ่ไปทุกทิศทาง ไปกระทบใจพญานาคที่อยู่ใต้บาดาล พญานาคจึงมาตามกระแสนั้น เมื่อเห็นฤๅษีน้องนั่งอยู่ที่อาศรมก็เกิดความรักขึ้นมา จึงเข้าไปแสดงความรักด้วยการรัดตัว ฤๅษีน้องก็เหมือนคนธรรมดาที่โดนรัด พอนาคมารัดบ่อย ๆ ฤๅษีน้องก็ผอมลง ๆ ฤๅษีพี่รู้เรื่องก็ถามว่า ที่ตัวนาคมีอะไรเป็นพิเศษไหม ฤๅษีน้องบอกว่ามีดวงแก้วห้อยคออยู่ ฤๅษีพี่ก็เลยแนะนำว่า ถ้านาคมาคราวนี้ให้ขอดวงแก้วจากนาค

ต่อมานาคขึ้นมาหาฤๅษีน้องเหมือนเดิม พอจะรัดตัว ฤๅษีน้องก็ขอดวงแก้ว นาคบอกว่า “ไม่ได้ ดวงแก้วดวงนี้นำมาซึ่งอาหารต่าง ๆ และของที่ปรารถนา ให้ไม่ได้” วันนั้นเลยไม่กล้ารัดตัว รีบลงน้ำไปเลย วันหลังพอนาคมา ฤๅษีน้องก็ขอดวงแก้วอีก ขอหลายครั้งเข้านาคก็เลยไม่มาอีก

ดวงแก้วคุณยาย จิวแต่แจ้ว

ดวงแก้วคุณยายที่ครูไม่ใหญ่มอบให้ผู้มีบุญ ดูเผิน ๆ ก็เหมือนแก้วจุยเจียธรรมดา บางท่านเคยได้รับไปแล้วหลายดวง และไม่เข้าใจว่าทำไมจะต้องมารับอีก ดวงแก้วนี้ที่จริงข้างนอกดูธรรมดา แต่ข้างในไม่ใช่ เพราะไม่ใช่ของตาย แต่เป็นของเป็น คุณยายท่านสอนทุกวันเป็นเวลาหลายปี กลั่นให้ใส ดวงแก้วนี้จึงมีความสำคัญต่อการสร้างบารมีของลูกทุกคน เพื่อให้สมบูรณ์ทั้งโลกียทรัพย์และอริยทรัพย์

ดวงแก้วชุดนี้เป็นชุดสุดท้ายของคุณยาย ถึงขนาดเล็กก็มีอานุภาพ
 จี๊วแต่แจ๊ว ถ้าขนาดใหญ่ระดับพ่อแก้ว แม่แก้ว ก็แจ๊วคุณสาม คุณสี่ไป
 เรื่อย ๆ ได้ไปแล้วก็ขอให้เก็บรักษาไว้ให้ดี หล่อเลี้ยงเขาด้วยบุญ คือ ต้อง
 สังสมบุญอยู่เป็นนิจ ทั้งทาน ศีล ภาวนา ยิ่งทำซ้ำ ๆ ดวงแก้วจะยิ่งมี
 อานุภาพเพิ่มขึ้น ภาษาคุณยายท่านจะพูดว่า “ตัวจะแก่ขึ้น” คือ กายเขา
 จะสุกใส สว่างขึ้นจากบุญที่เราทำ ซึ่งจะเนื่องไปถึงเขา เขาก็จะมาช่วยเหลือ
 เกื้อกูลเราได้เร็วแรงขึ้นในทุกเรื่อง ทำความปรารถนาของเราให้สมหวังได้
 ถ้าไม่ทำบุญเขาจะไม่อยู่ด้วย ต้องทำให้ถูกหลักวิชา คือ พุดกับเขาด้วย
 ปิยวาจา และทำแต่สิ่งดี ๆ เขาก็จะปกป้องรักษา ช่วยตามสมบัติให้ และ
 ช่วยทำอะไรต่าง ๆ อีกหลายอย่าง กระทั่งคุ้มครองให้เข้าถึงธรรม

ตอนนี้ดวงแก้วไปอยู่บ้านใครจะไปช่วยเชื่อมสายสมบัติ เมื่อได้รับ
 ไปแล้วขอให้นำดวงแก้วไปตั้งไว้ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ทำใจหยุดใจนิ่ง
 ที่กลางดวงแก้ว แล้วตั้งความปรารถนา ถ้ามีความเลื่อมใสหนักยิ่งขึ้น
 ความปรารถนานั้นก็จะสำเร็จเร็วขึ้น ถ้าปานกลางก็จะหย่อนลงไป และ
 ถ้าใครดูแลไม่ดีดวงแก้วก็จะสูญหาย ถ้าหากคิดถึง ผู้ที่สมควรรักใคร่
 อ่อนหวานหนักเข้าก็จะกลับคืนมาใหม่ ให้นึกถึงเขาไว้ที่ศูนย์กลางกาย
 ฐานที่ ๗ เรื่อย ๆ ไม่ว่าจะนั่ง นอน ยืน เดิน และพุดกับเขาทุกวัน ไม่ซ้ำ
 เรื่องก็ไม่เป็นไร ไม่ต้องกลัวเขารำคาญหรือสับสนแบบมนุษย์

ดวงแก้วนี้เป็นสิ่งที่เนื่องกับวิชาธรรมกายที่คุณยายท่านรักมาก การปรากฏตัวของแก้วชุดนี้ ปรากฏมาเพื่องานสร้างอาคาร ๑๐๐ ปี คุณยายอาจารย์ฯ ครูไม่ใหญ่ทำหน้าที่เป็นตัวแทนคุณยายมอบให้ผู้มีบุญที่ร่วมบุญสร้างอาคาร ๑๐๐ ปี คุณยายอาจารย์ฯ เมื่อได้รับของขวัญอันยิ่งใหญ่แล้ว ก็ให้ตีใจว่า เราจะมีดวงแก้วเหมือนอย่างคุณยาย เหมือนหลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ เหมือนจักรพรรดิของญี่ปุ่น เหมือนท่านโชติโกเศรษฐี และเหมือนพระเจ้าจักรพรรดิผู้ปกครองทวีปทั้ง ๔ ดวงแก้วนี้จะเป็นสิ่งเชื่อมโยงใจของเรากับบรมจักร ซึ่งทำหน้าที่ตามสายสมบัติ และความสุข ความเจริญรุ่งเรือง มาติดอยู่ที่ศูนย์กลางกายของพวกเราทั้งหลายไปทุกภพทุกชาติจนกระทั่งถึงที่สุดแห่งธรรม ไม่ว่าจะไปบังเกิดเป็นมนุษย์หรือชาวสวรรค์ก็ตาม สายสมบัตินี้จะเชื่อมโยงมาที่ตัวเรา ให้เรามีสมบัติทั้ง ๓ บังเกิดขึ้นไว้ใช้สร้างบารมีอย่างไม่รู้จักหมดสิ้น คือ มีรูปสมบัติ ทรัพย์สมบัติ คุณสมบัติ ตลอดจนกระทั่งลาภ ยศ สรรเสริญ สุข และมรรคผลนิพพาน

